PSALMUL 119 (XVI)

1. [121]Dreptatea Ta și Legea, o, Doamne, le păzesc,
nu mă lăsa în voie la cel asupritor,
[122]ia binele meu, Doamne, sub scutul Tău ceresc
/: și nu-mi lăsa vi-a-ța sub apăsarea lor! :/

2. [123]De dorul mântuirii, ai mei ochi se topesc,
și dup-a’ Tale drepte și dulci făgăduinți;
[124]cu milă Tu Te poartă cu robul Tău, doresc
/: să-nvăț orânduirea cărărilor cuminți! :/

3. [125]Eu robul Tău sunt, DOAMNE,
fă să-nțeleg a Ta
curată-nvățătură și-al Tău ceresc
Cuvânt!
[126]E vremea pentru mine să-ncepi Tu
a lucra,
/: căci ei Îți calcă Legea și-o uită pe
pământ! :/

4. [127]De-aceea-ntotdeauna poruncile
Ți păzesc
mai mult decât mult aur curat și
prețios,
[128]de-aceea drepte toate poruncile-Ți
găsesc
/: și-urăsc minciuna toată, cu omul
mincinos! :/